

POUTNÍK

ROČNÍK IV
ÚNOR 2000

DO VAŠÍ KNIHOVNIČKY...

PAVLA JAZAIRIOVÁ – IZRAEL A PALESTINA, PALESTINA A IZRAEL

„Touha dotknout se cizích zemí je u mě stále silná. Ale čím dál víc si uvědomuji úskalí cestování. Nové dojmy jsou pronikavé, ale poznání povrchní. Neboť cizí země jsou cizí právě proto, že tam nežijeme. Zato vidíme to, co člověk pohlčený všedním životem vnímá jako obyčejnou, nezajímavou věc.“

Tato slova tvoří úvod knihy postřehů, faktů a rozhovorů rozhlasové redaktorky a novinářky, jejíž přítomnost na frekvencích veřejnoprávního Radiožurnálu je pro pozorné posluchače jistě nepřehlédnutelná. Konstatování autorky, že se i vzhledem k povaze její profese vyžadující časté změny působiště jedná pouze o útržkovité poznatky a drobné postřehy, nelze nevěřit. Může být vnímáno i takto. V době, kdy i ostatní mnozí přesvědčují o jedinečnosti své pravdy, dokonalosti a neomylnosti, zní podobná ujištění nezvykle upřímně a pravdivě. Autorka nám tedy předkládá své záznamy jako další kameny doplňující mozaiku našich poznatků získaných z jiných knih, filmových dokumentů, novinových článků, rozhlasového a televizního zpravodajství.

Jednotlivé stránky tohoto titulu nabízejí poměrně plastický a barevný pohled na životy lidí v oblastech, v nichž se před dvěma tisíci lety zrodilo křesťanství. I když asi nebylo možné opomenout politické a historické vlivy působící na osudy jednotlivců, jedná se především o vidění zevnitř, ze zákulisí jeviště, jehož hry nám denně předkládají světové tiskové agentury. Díváme se očima a prostřednictvím myšlení lidí různých sociálních vrstev, kteří vyhověli autorčině snaze o rozhovor. Jedná se např. o taxikáře, novináře, rabína, bohatou právničku a další postavy židovské a palestinské národnosti. Prostřednictvím jejich odpovědí vnímáme pro nás více či méně známé pojmy, jako jsou izraelský stát, palestinská samospráva, okupovaná území, Golanské výšiny, židovští osadníci...

Knihy se svým pojetím vymyká klasické stavbě cestopisu. V místech, kdy výklad historie nebo popis situací a míst začíná nudit, přichází oživující rozhovor. Střídání těchto slohových stylů zlepšuje stravitelnost analýz a autorčiných úvah. Ta ve svých otázkách hledá, mimo jiné, alespoň náznaky příčin terorismu, nenávislného fanatismu a dalších problémů tamní společnosti. Jejich kořeny lze z některých vyjádření spatřovat také ve střetu kultur v podobě židovskými přistěhovalci importované západní demokracie do oblasti arabského životního stylu. Nesnadným až bolestným se jeví dlouhotrvající konfrontace (konfliktní stav)

mocensky zneužívaných a nepřesně interpretovaných idejí vycházejících ze základů židovského, křesťanského a muslimského náboženství. V potencionálních čtenářích klidného středoevropského regionu může dojít k posunu v pohledu na život občanů státu Izrael a blízkého okolí. Především mladí lidé vyjadřují v rozhovorech své znechucení a únavy z dosavadní novodobé historie státu Izrael často dokreslované válečnými konflikty a permanentním strachem z útoků vraždících fanatiků a bombových atentátů. Podobné postoje, které snad mohou přinést vyšší míru tolerance a zájmu o pochopení a porozumění odlišnosti, znamenají naději nejen pro oblast Blízkého východu.

Vydalo nakladatelství Radioservis a. s.
v roce 1999

(RM)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

ROK A PŮL POD VELENÍM FARÁŘE

(rozhovor s absolventem civilní služby)

Ondru Málka z Horní Čermné asi naši farníci dobře znají a to taky díky tomu, že od léta 98 do konce roku 99 pracoval pro naši dolnočermenskou farnost při výkonu civilní služby. Protože málo kdo z nás ví, co to obnáší (dříve nebyla taková volba možná) zeptáme se Ondry, jaké to vlastně bylo.

P: Proč sis vybral civilní službu místo základní vojenské služby? Bylo toto tvé rozhodování někým nebo něčím ovlivněno?

O: Částečně asi jo. Mému rozhodování samozřejmě předcházelo zjišťování názorů a zkušeností absolventů základní vojenské služby i civilní služby i názorů dalších lidí v mém okolí. Také mi připadal rok na vojně promarněný. Tam po 8,5 hodinách, někdy zbytečně tvrdého výcviku, nastává zase čas nudy bez možnosti vyplnit volný čas podle svých představ. Z toho jsem usoudil, že čas v civilní službě bude líp naplněn užitečnou prací – navíc pro farnost což je značná motivace a po skončení pracovní doby můžu odejít domů mezi své blízké a volný čas využít podle svých zájmů a potřeb.

P: Dá se říci, že jedním z tvých motivů volby byla i snaha vyhnout se tvrdosti, nudnosti a dalším úskalím vojny?

O: Řekl bych, že ani né, nebo jen z malé části.

P: Jaké jsi měl představy o civilní službě, o náplni práce, o šéfovi, o finanční stránce?

O: Z počátku jsem neměl představy asi žádné. Nevěděl jsem co to obnáší, co budu dělat. Svěřil jsem to Pánu Bohu. Jen z doslechu jsem měl jakýsi obrázek o práci civilkářů z jiných míst. Že bych neměl dost práce a nebyl využit pro farnost, z toho jsem však obavy neměl. Toto se vlastně v průběhu mé služby zcela potvrdilo. Po nástupu do služby přišly konkrétní úkoly a pokyny. Otec Pavel mně sdělil své představy a požadavky, tak jak to bývá u jiných zaměstnání a má služba se začala rozjíždět.

P: Nebyl jsi tedy něčím zaskočen nebo překvapen vytížením?

O: Ne. Měl jsem totiž dobrého šéfa, jasné podmínky a více méně samostatnou práci, z části také s p. Marešem.

P: Co tvoje pracovní doba?

O: Ta je stanovena na 8,5 hodiny denně, tedy 42,5 týdně. Podstatný však není dodržet denně 8,5 hodiny, ale vyhovět zaměstnavateli a splnit zadaný úkoly. Někdy bylo nutno pracovat přesčas, jindy zas bylo možné skončit dřív. Důležitý byly výsledky!

P: Co bylo tvou hlavní pracovní náplní?

O: Má pracovní náplň byla velice pestrá a různorodá, ovlivněná také počasím, resp. ročním obdobím. Protože jsem nastoupil v létě, hlavní činností byla práce venku v areálu farního kostela. Po dokončení odvodnění základů kostela nastaly práce na obnově dlážděných chodníků. Dalším mým úkolem byla údržba trávníků v areálu poutního kostela na Mariánské Hoře. Za škaredého počasí byla často mým pracovištěm zdejší Orlovna. Tam se jednalo převážně o zednické práce při opravách budovy. Samozřejmě, že mou pracovní náplní bylo také dokončování oprav některých částí farní budovy a úprava farní zahrady. To byly takové větší akce, ale mimo ně také mnoho další různých úkolů, takže jsem mnohdy nevěděl nebo netušil co budu dělat druhý den.

P: V čem vidíš klady a zápory právě absolvované civilní služby?

O: Jedním ze záporů je asi finanční situace. Zatím co vojáci po odsouzení 1 roku (seženou-li práci) mohou začít vydělávat, civilkáři musí vydržet bez možnosti výdělku o 1/2 roku déle. Za pozitivní považuju to, že jsem se naučil spoustu nových věcí, také samostatně jednat a rozhodovat se, poznal jsem nové lidi, s mnohými jsme vytvořili bližší vztahy díky společné práci.

P: Zažil jsi nějaké spory třeba se šéfem nebo naopak nějaké humorné situace během služby?

O: Samozřejmě, že různé problémy byly, tak jako asi všude, kde mají dva či více lidí sdílet společně delší čas a řešit spoustu úkolů. Asi nemá smysl jmenovat jednotlivé problémy. Důležitý je, že jsme si s otcem Pavlem vzniklé problémy vždycky vyříkali a vyřešili je i když to někdy nebylo zrovna příjemný. Snažili jsme se vyjít vstříc druhému a mít pro něj pochopení.

Ondra v roce 1981

P: Zůstal některý z tvých cílů v civilní službě nenaplněn?

O: Ke konci služby jsem si už nedělal žádné plány a cíle, které bych nutně musel splnit (mám na mysli úkoly přesahující délku mojí služby). Z těch drobnějších akcí se mi podařilo dokončit např. opravu vnitřní omítky po elektroinstalaci v poutním kostele na Mariánské Hoře, nátěr podlahy kruchty, dále místnost pro mládež na zdejší faře, také již zmíněnou část farní zahrady. V závěru služby se mi podařilo také dokončit opravu kostelního betlému včetně jeho elektroinstalace. Samozřejmě akce jako chodník kolem kostela nepatřila mezi reálné dokončit před ukončením mé služby.

P: Kdyby ses měl znovu rozhodnout, vybral by sis opět civilku?

O: Asi jo. Svýho rozhodnutí rozhodně nelituju. Myslím, že mě to sedlo. Byl jsem s tou službou spokojený a určitě mě obohatila.

P: Ondro, jak to, že jsi místo u zbraně sloužil u lopaty? Co ti říká obrana státu? Nevadí ti, že jsi nemohl být „u toho“? Nenapadlo tě, že třeba o něco přijdeš? Vždyť prý vojna dělá z kluků chlapy?

O: Můžu říct, že mě to občas napadlo. Hlavně když třeba přijel někdo z mých kamarádů z vojny na pár dní a vyprávěl co a jak prožil, ale bral jsem to jako své rozhodnutí, na kterém už nejde nic měnit. Považuji to za přirozený jev, že člověk prožívající delší dobu nějaký stav touží občas po změně, chce mít či prožívat zase něco jiného, chce mít to co nemá. Tuhle touhu po změně životního stylu jsem se snažil naplnit třeba tím, že jsem začal víc sportovat, udělat si určitý režim dne.

P: Myslíš si, že má být možnost svobodné volby mezi civilní službou a základní vojenskou službou?

O: Vidím to jako dobrou věc i když ten 1/2 rok navíc není zanedbatelný a musí se brát v úvahu. Na druhou stranu někdo tu práci v úřadech, nemocnicích, farnostech, různých ústavech atd. dělat musí. Armáda má zase jiné úkoly, zaměstnancům se musí řádně platit a tak civilkáři jsou mnohde vítanou a levnou pomocí.

P: Díky za rozhovor, za to, že jsi věnoval svůj čas a sdělil své zkušenosti čtenářům Poutníka.

O: Já bych chtěl závěrem ještě poděkovat touto cestou panu faráři za to, že mi umožnil službu ve zdejší farnosti a taky panu kostelníku Marešovi za mnoho cenných rad a zkušeností, které jsem od něho získal a také všem ostatním, kteří přispěli k užitečnosti a smysluplnosti mé služby.

(rozhovor natočil Pavel M., text zpracoval PeM)

NARODIL SE KRÁSNÝ SYN...

JÁ?

M. K. Bejbi

Stál malý hošík u vody,
na hladinu se díval
a v této chvíli pohody
si píseň tiše zpíval:

Dej Pane duši mojí klid
pomoz mi najít cesty směr
chci být Tvůj člověk - ne Tvůj lid,
spocínout v Tobě, zůstat fér.

Obloha mračny zahalila tvář
závoj mlhy od řeky se zvedá
v duši své cítím teplou Tvou zář
a Tvoje přítomnost přehlédnout se nedá.

Hned 3. ledna 2000 měly děti mši svatou. Po ní vystoupily se svým vánočním pásmem děti ze Slatiny nad Zdobnicí pod vedením Mgr. Bronislavy Halbrštátové. Není to poprvé, co se u nás představily se svým programem, takže už je mnozí známe. Ale vždy je jejich vystoupení nové, bohaté, bezprostřední a nesmírně oslovující.

Tentokrát sehrály události spojené s narozením Ježíška v Betlémě. Mnoho krásných písní bylo pěkně spojeno s veršovaným mluveným slovem a s neopakovatelným hereckým projevem všech přítomných dětí. Zvláště by bylo třeba podtrhnout osobní kouzlo nejmenšího andílka, který vyvolával opakovaně úsměv na tvářích mnohých posluchačů. Asi nikomu nevadilo, že všechno nevyšlo podle plánovaných představ a zkoušek, ale důležitá byla spontánnost projevu a schopnost rychle zareagovat v daném okamžiku. Opravdovou atmosféru Betléma dotvořila i přítomnost živého plačícího děťátka.

Myslím, že se dětem podařilo předat posluchačům to důležité poselství radosti a pokoje a že se nám tento zážitek uchová v paměti.

(EJ)

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (17. ČÁST)

Řád cisterciáků (Ocist)

Cisterciácký řád vznikl z reformního hnutí v benediktinském řádu ve Francii. Zakladatelem je sv. Robert (1027-1111), který odešel s bratry (21 mnichů) do pustiny Citeaux (latinsky Cistercium - od toho název řádu), kde založili nový klášter. Druhý opat sv. Alberich zavedl nový řádový oděv a vydal nové stanovy, schválené r. 1100 papežem Paschalem II. Třetí opat, sv. Bernard de Fontaine, vydal pravidla pro organizaci cisterciáků (liturgické předpisy a vztahy mezi kláštery). Řád cisterciáků ve Francii ve 14. stol. byl poznamenán vpády a drancováním českých husitů. Řád se rychle šířil po celé Evropě. Do Čech byli cisterciáci uvedeni knížetem Vladislavem II., který r. 1143 založil klášter v Sedlci u Kutné Hory. Později byly založeny kláštery v Plasech, Nepomuku, Hradišti nad Jizerou, Svatém Poli, Vizovicích, na Velehradě, Zbraslavi, ve Žďáru nad Sázavou, Vyším Brodě, Zlaté Koruně, Oseku a Skalici. Kromě Oseku a Vyššího Brodu byly všechny kláštery cisterciáků zrušeny císařem Josefem II.

Generální opat sídlí v Římě. V rámci řádu jsou kláštery sdruženy do kongregací, v jejichž čele stojí opat-praeses. Opatství jsou samostatná, vede je opat. Po r. 1990 bylo obnoveno české opatství, které má sídlo v Oseku. Další klášter cisterciáků je ve Vyším Brodě. Pod opata-praese v Oseku patří klášter ve Vyším Brodě, jediný ženský klášter cisterciacek „Porta Coeli“ („Brána nebe“) u Tišnova, tři kláštery v Německu a jeden v Dánsku. V Oseku provozují řeholníci „Útulek na cestě do věčného domova“ pro osamělé lidi. Ve Vyším Brodě se klášter otevírá turistice.

Cisterciáci jsou kontemplativním řádem a řídí se heslem: „*Modli se a pracuj!*“ Na prvním místě stojí chórová modlitba, modlitba rozjímavá a duchovní četba. Na druhém místě je práce: cisterciáci jsou výborní zemědělci, vinaři, lesníci, stavitelé, řemeslníci. Cisterciáci pěstovali vědu a umění, prosluli též jako dobří kolonizátoři nehostinných krajů.

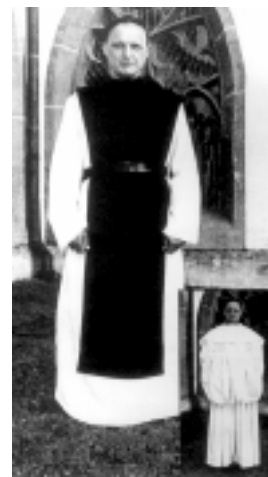
Řeholní oděv je tvořen bílou tunikou s černým škapulířem, který bývá s kapucí. Novicové nosí škapulíř bílý, ten je přepásán koženým opaskem nebo cingulem. K chórové modlitbě se nosí bílý plášť s kapucí, členové řádu se slavnými sliby nosí kukuli.

Pro kandidaturu se žádá věk minimálně 17 let, dobré zdraví, zralost v duchovním životě, vhodná povaha pro rozjímavý život. Kandidatura trvá půl až 1 rok. Noviciát je roční, resp. dvouletý. Časné sliby se skládají na 3 roky. Po nich následují slavné sliby. Kromě obvyklých 3 slibů se skládá cisterciácký slib „*stabilitas loci*“ - zůstávají až do smrti na jednom místě v klášteře. Jsou buď kněží nebo chóroví bratři. Navíc mohou být v klášteře i laičtí bratři jako chóroví obláti, kteří nemají řeholní sliby. Cisterciáci mají i laický třetí řád.

Kontaktní adresy:

Cisterciácké opatství Osek
Rooseveltova 1
Osek
417 05

Cisterciácké opatství
Vyšší Brod 137
382 73

Řád sester cisterciacek (Ocist)

Vznikl na počátku 12. století ve Francii, jako ženská větev cisterciáků. Zakladatelkou řádu byla bl. Humbelína (1092-1136), rodná sestra sv. Bernarda, třetího opata cisterciáků. Řád se rozšířil po Evropě. Do Čech přišel řád v r. 1225 do Oslavan, poté byl založen klášter v Třebenicích, v Předklášteří, Pohledu, Sezemicích a v Brně. Za císaře Josefa II. byly u nás všechny ženské kláštery cisterciacek zrušeny. Jediný ženský klášter byl obnoven až v roce 1901 v Předklášteří u Tišnova, který byl v padesátých letech opět komunisty zrušen. V roce 1990, po pádu komunismu, byl opět klášter v Předklášteří u Tišnova (zvaný „Porta Coeli - Brána nebe“), obnoven, jako jediný ženský řád cisterciacek v ČR.

V čele kláštera cisterciacek stojí abatyše. Klášter je podřízen opatství v Oseku.

Cisterciacky jsou kontemplativní řád s přísnou klausurou, s přísahou a slibem doživotního setrvání na jednom místě. Řídí se heslem: „*Modli se a pracuj!*“ Setrvávají v modlitbách, rozjímání a duchovní četbě. V celoživotním mlčení, přerušovaném jen jednou hodinou rekreace denně, setrvávají sestry v neustálém spojení s Bohem modlitbou, prací (především ruční práce) a zástupnou obětí za lidi ve světě.

Sestry nosí dlouhý bílý hábit, přes který je cingulem nebo koženým pásem přepásán černý škapulíř (novicky mají bílý). K chórové modlitbě a bohoslužbě oblékají sestry bílou kukuli.

Klášter má oddělené prostory pro hosty, kde jsou ubytovány i zájemkyně o řeholní život. Ty se stýkají jen s převorkou. Rozhodne-li se dívka pro řádový život, je uvedena do klauzury, do noviciátu. Kandidatura trvá 6 měsíců, ale i rok. Noviciát trvá 1 rok a je zakončen jednoduchými sliby, kterými začíná tříletý juvenát. Poté, rozhodne-li abatyše a konvent, skládá sestra své slavné sliby.

Kontaktní adresa:

Cisterciácké opatství Porta coeli
Předklášteří u Tišnova 1001
666 02

(zpracoval js)

K ZAMYŠLENÍ

ROZDĚLENÍ VZNIKÁ V SRDCÍCH TĚCH, KDO DRUHÉ NECHTĚJÍ PŘIJMOUT JAKO BRATRY

Možná jste i vy zažili něco podobného. Když člověk přichází do ne zcela známého prostředí, často si všimne věcí, které mu „doma“ připadají naprosto normální.

Vzpomínám si na jednu farnost, ve které jsem vlastně docela náhodou strávil nějaký čas. Po několikáté návštěvě kostela už jsem si připadal docela jako mezi svými. Tam za sloupem přece vždycky sedává ta paní s modrým šátkem, tady vpravo vpředu takový legrační pán, co si vždycky zapomene sundat čepici a pak ji nenápadně stahuje z hlavy při druhém čtení. Dvě rodinky se rozsadí vždy po straně, aby holčičky mohly houpat kočárky s panenkami... Najednou jsem si to uvědomil. To, že si

každý našel své místo, je naprosto v pořádku, ale zde se za tím skrývalo ještě cosi jiného. Každou část kostela totiž obsadila zvláštní skupinka (jak jsem později zjistil), složená z rodů, které byly spřízněny už po generace. Na skupince bylo vidět, že nechce mít nic společného s těmi ostatními, jako by samotná blízkost druhého klanu byla něčím poskvrňujícím. („Vždyť přece všichni víme, co tenkrát před lety právě oni udělali.“) Klany měly svoje místa i před kostelem, kam po bohoslužbě přešly a znovu vytvořily skupinky složené výhradně ze svých členů. Ti ostatním skupinám věnovali pozdrav, některým ani ten ne. Takovým ovšem věnovali o to víc slov pronesených mezi sebou. A věřte mi, neposlouchalo se to dobře. Vlastně ano, pokud člověka zajímalo, kdo s kým, co a komu...

Převzato z měsíčníku AMEN číslo 1/2000.

HŘBITOVE, ZAHRÁDKO ZELENÁ

Jako každý rok 1. a 2. listopadu je pro nás vzpomínka na zemřelé velice silná. Každý spěchá s kytičkou na hrob a s „Otčenášem“ za zemřelé, pokud ho umí. I já šla s kytičkou, která uchvátila svoji krásou. Jak jsem byla překvapená za pár dní, že ta kytička byla ukradena. Vázička je opuštěná a smutná. Jak můžeš ty zlodějíčku klidně kráčet kolem našeho hrobu, kde odpočívají moji rodiče. Nebolí tě z toho oči a nesvědí dlaň? Říkáme, to už je to poslední, co zemřelému můžeme dát, hrst krásných květů a pak jen vzpomínat.

(JIH)

Chceme mluvit a rozjímat o jednotě křesťanů. To, co nás asi především napadne, je tragické rozdělení Kristových učedníků do spousty denominací, rozdělení a stále nové rozdělování, které církev zažívá znovu a znovu už od dob apoštolů. Spory o správný výklad radostné zvěsti o Božím Synu jsou stále živé, i když nabývají nových podob. Stále znovu se objevují ti, kteří se vydávají vlastní cestou ve snaze o „lepší“ pochopení víry, střezené církví už od dob apoštolů, stejně jako ti, kteří opouštějí cestu církve ve strachu před rozvojem a hlubším pochopením této víry.

Příhoda, kterou jsme začali tuto úvahu, nám ovšem může trochu podhalit hlubší důvody rozdělení. Spor o výklad evangelia ještě sám o sobě k rozdělení nestačí. Dá se vyřešit, je-li na obou stranách dostatek snahy porozumět druhému, ochoty naslouchat a sklonit se v pokoře před poznanou pravdou.

K tomu, aby došlo k tragédii rozdělení, je třeba přítomnost hříchu. Skutečnost, že Kristus přišel uzdravovat hříšníky, a tedy právě nás hříšníky zve do své církve, je důvodem, proč k roztrhání jeho tajemného Těla dochází znovu a znovu.

Rozdělení církve ale nevzniká až tam, kde dojde ke skutečnému schizmatu, připravuje se daleko dříve, v srdcích těch, kdo druhé nechtějí přijmout jako bratry, kdo svými bratry pohrdají, kdo sebe staví nad ostatní. (A to i tehdy, když se to neprojevuje tak radikálně jako zde.) V srdcích ale také může a musí začít každá snaha o jednotu křesťanů. V opravdové lásce k těm, kdo spolu s námi oslavují Pána, ve schopnosti odpustit křivdy a selhání, v ochotě přijmout druhého i s jeho slabostmi. V pohledu na bližní jakoby „Božíma očima“, ne soudícíma, ale milujícíma.

Bez takové snahy připodobnit se Kristu v lásce k druhým budeme i my působit stále nová a prohlubovat stará rozdělení. Ta, která se projeví „jen“ pomyslnými hranicemi mezi kostelními lavicemi i ta, která končí schizmatem.

Martin Rosenbaum

KALENDÁŘ

So 5.2. – 20.00 hod.	Charitní ples v Orlovně v Letohradě na Orlici
So 12.2.- 20.00 hod.	Hasičský ples v Orlovně v Dolní Čermné
Út 22.2.- 19.30 hod.	Štika k obědu – uvádí V. Hanzlíček – pražská divadelní Agentura v Kulturním domě v Letohradě . V podání V. Postráneckého, K. Fialové, N. Konvalinkové a L. Švormové.
Út 22.2. – 19.00 hod.	Večer s paní Jiráskovou v sále lanškrounského zámku
So 26.2. – 19.30 hod.	Čína dříve a dnes – zajímavé vyprávění Aleny Javurkové v Kulturní domě v Letohradě
Út 29.2. – 19.30 hod.	136. abonentní koncert KPH – České dechové sexteto v sále lanškrounského zámku

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V únoru oslaví:

1. 2.	76 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic č.134
5. 2.	75 let	pan František Křivohlávek	z Dolní Čermné č.262
6. 2.	90 let	paní Anna Vacková	z Dolní Čermné č.197
8. 2.	75 let	pan Jan Dušek	z Verměřovic č.91
16. 2.	60 let	pan Josef Langr	z Dolní Čermné č.173
25. 2.	90 let	pan Josef Kubíček	z Dolní Čermné č.140
25. 2.	87 let	paní Ludmila Junková	z Verměřovic č.19
27. 2.	70 let	pan František Motýčka	z Jakubovic č.27

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání a pevně do dalších let.

zdraví

Byl pokřtěn a stal se členem Kristovy církve:

v Dolní Čermné 30. 1. 2000 Vojtěch Macháček z Dolní Čermné

Rodičům pokřtěného Vojtěcha rádi blahopřejeme a vyprošujeme všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Křesťansky jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích 7.1.2000 s panem Františkem Stejskalem z Verměřovic

Pozůstalým ještě jednou vyslovujeme křesťanskou účast na jejich zármutku.

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Únor 2000				
2.2.	St	Uvedení Páně do chrámu	18.00	Prokopovi, Eliášovi 329
6.2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7.30	Režný 403
			10.30	Vyhnálkovi 351
13.2.	Ne	6. neděle v mezidobí	7.30	Málkovi 77
			10.30	Havlíčkoví 341
20.2.	Ne	7. neděle v mezidobí	7.30	Filáčkoví 332
			10.30	Pecháčkoví MH
27.2.	Ne	8. neděle v mezidobí	7.30	p. Kunertová 177
			10.30	Wágnerovi 102
Březen 2000				
5.3.	Ne	9. neděle v mezidobí	7.30	Müllerovi 177
			10.30	Blažkovi 242
8.3.	St	Popeleční středa	18.00	p. Šimková 98
12.3.	Ne	1. neděle postní	7.30	Svobodovi 252
			10.30	Applovi 100
19.3.	Ne	2. neděle postní	7.30	Nastoupilovi 303
			10.30	Kunertovi 12
20.3.	Po	Slavnost sv. Josefa	18.00	Pecháčkoví 207
25.3.	So	Slavnost Zvěstování Páně	7.30	p. Müllerová 87
26.3.	Ne	3. neděle postní	7.30	Pecháčkoví 330
			10.30	Kužílkoví 202

A TO BYLO MA KOSTEL, SYNOU. TĚD JESTĚ MA BENZ/M. "

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Mám opravdu velikou radost, že naše první setkání v novém roce 2000 mohu začít tak hezky, totiž poděkováním. Chci co nejrdečněji poděkovat každému, kdo si vzal k srdci adventní výzvu o pomoc dětem v misiích. Je nutné vysoce ocenit vaši snahu pomoci drobnými dárky, protože to jasně ukazuje na to, že dokážete myslet na druhé děti a chcete jim pomáhat. Doufám také, že za každým tím dárečkem je schováno i mnoho vašich modliteb za tyto děti. Věřte, že za život v míru, za klidný domov, za rodiče, za jídlo i za zdraví je třeba stále děkovat a vyprošovat to vše i pro děti, kterým tohle chybí.

Během měsíce ledna byly všechny vaše dárky odeslány P. Jiřímu Šlégrovi do Vrchlabí, který je ředitelem Papežského misijního díla a který zajistí, aby se vše dostalo tam, kam má.

Určitě vás bude zajímat, co všechno se vám podařilo pro děti připravit. Proto tady uvedu seznam věcí, které putovaly do světa.

Kromě peněz to byly: hygienické potřeby (8x mýdlo, 5x zubní pasta, 2x kartáček na zuby, 1x mycí žínka, 1x krém, 1x čelenka, 1 balík toaletních ubrousků, 2x hřeben, 1x náplast), dále psací potřeby a ostatní věci (1x mikrotužka, 25x obyč. tužka, 6x fixy, 7x propisovačka, 8x pastelky, 1x kružítko, 6x guma, 11x ořezávátko, 19x omalovánky, 34x sešity a bloky - velké i malé, 2x barevné papíry, 1x vystřihovánky, 11x pohledy, 1x knížka, 1x pexeso) a také hračky (2x puzzle, 1x pískací hračka, 5x gumová hračka, 14x plyšová hračka, 2x autíčko, 1x pletená panenka, 1x létající balón, drobnosti).

Ještě jednou tedy zaplať Pán Bůh vám všem.

Svatý rok

Možná jste už o Vánocích zaslechly o otevření Svaté brány a o Svatém roce. Kdo z vás dobře poslouchal na mši sv. pro děti 3. 1. 2000 promluvu, tak už ví, o co se jedná. Přesto se chci několika slovy k tomu vrátit.

Katolická církev vyhlásila rok 2000 za Svatý rok. Setkáme se také s označením Jubilejní rok nebo Jubileum, což znamená přesně totéž jako Svatý rok. Tento Svatý rok byl zahájen v noci Narození Páně roku 1999, kdy papež otevřel Svatou bránu v bazilice sv. Petra ve Vatikánu. Představte si ji jako veliké dveře, které zůstanou otevřené celý rok až do 6. 1. 2001, kdy bude Jubileum zakončeno.

I vy nejmenší můžete tento rok dobře prožít, pokud se budete snažit polepšit se, napravovat své chyby, žít s bližními v lásce a pokoji.

Na obrázku je namalovaná symbolicky Svatá brána. Vy si ji zkuste vybarvit a vystříhnout, podlepit tvrdým papírem a „otevřít“. Vystavte si ji na nějaké vhodné místo, abyste si mohly každý den připomenout, že nám symbolizuje Svatý rok a že ho chceme opravdu dobře prožívat.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Milostivé léto. Tak je také možné nazvat Svatý rok 2000. Je to tedy čas, kdy by se každý z nás měl vydat cestou ke svatosti. To znamená obnovovat osobní víru, snažit se jít k lepšímu cestou smíření s bližními, uznáním svých chyb a pokorou. Když začneme u sebe, pak se to vše dobré bude moci projevat v naší rodině. Taková rodina pak může fungovat jako dobrý pomocník rodinám neúplným, osamělým lidem, trpícím. Pokusme se tedy najít čas pro společnou modlitbu a upevnění nejen duchovního života, ale i k posílení rodinné soudržnosti.

Život ve farnostech se může dobře rozvíjet a posílit i účastí na některých připravovaných poutích. Poutě budou probíhat také na úrovni diecézí, provincií i celosvětově. V naší diecézi je to hlavní pouť na Hoře Matky Boží v (-----), dále pouť k chrámu sv. Ducha v (-----) a v (-----).

Kromě toho i všechny diecéze české provincie budou mít společnou národní pouť do katedrály sv. Víta v (-----) a všechny diecéze moravské provincie národní pouť na (-----) na svátek sv. Cyrila a Metoděje. Lidé z celého světa budou v tomto Svatém roce směřovat do dvou hlavních míst světových oslav. Prvním je sídlo Petrova nástupce (---) a druhým země, kde se narodil Syn Boží jako člověk (-----).

V závorkách jsou pomlčky zastupující písmena jednotlivých 7 místopisných názvů, které můžete najít v dnešní osmisměrce a zkusit je doplnit do textu.

(Použito informací z letáků diecézního centra Jubilea 2000)

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle v mezidobí
30. ledna 2000
6. týden / 2000

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 31. ledna - pondělí** sv. Jana Boska, kněze
18.00 Dolní Čermná - na poděkování a za další ochranu Matky Boží
- 1. února - úterý**
2. února - středa 4. týdne v liturgickém mezidobí
Svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice
18.00 Dolní Čermná - za Cyrila Vránu a celou rodinu
Na začátku slavení liturgie posvětime svíčky zvané „Hromničky“.
- 3. února - čtvrtek** sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
6.45 Dolní Čermná - za Svatého otce Jana Pavla II.
18.00 Verměřovice - za Jana Marka
Na konci mše sv. bude společné udílení svatoblažejského požehnání.
- 4. února - pátek** 4. týdne v liturgickém mezidobí
1. pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
18.00 Dolní Čermná - za Marii a Josefa Vávrovu, děti a vnuka
- 5. února - sobota** sv. Agáty, panny a mučednice - první sobota v měsíci,
zasvěcená úctě Neposkvrněného Srdce Panny Marie
7.30 Dolní Čermná - za farníky
17.00 Petrovice - za Josefa Majvalda, manželku a rodiče

6. února - neděle - 5. v liturgickém mezidobí

- Dolní Čermná - 7.30 h. - za Annu a Petra Mikulovy a zemřelé členy rodiny
Verměřovice - 9.00 h. - za Františka Marka, manželku a oboje rodiče
Dolní Čermná - 10.30 h. - za rodinu Vávrovu

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

- ve farním kostele: středa od 16.00 do 17.55 h.
pátek od 15.00 do 17.55 h.
v ostatní dny vždy 30 minut před začátkem mše svaté
- ve Verměřovicích: čtvrtek od 15.00 do 17.55 h.

Duchovní správce upozorňuje na akce ve farnosti:

<u>akce</u>	<u>den</u>	<u>čas</u>	<u>místo</u>
zkouška zpěvu dětí	pondělí 31.1.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí 31.1.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	pondělí 31.1.	19.15 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva nemocných a starších farníků před 1. pátkem	čtvrtek 3.2.	dopoledne	Dolní Čermná
zkouška rytmického zpěvu mládeže	pátek 4.2.	dopoledne	Dolní Čermná a Petrovice
zkouška zpěvu chrámového sboru	pátek 4.2.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
	pátek 4.2.	19.00 h.	fara Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, ÚNOR 2000

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 6. února 2000, Poutník vyjde 27. února 2000

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.